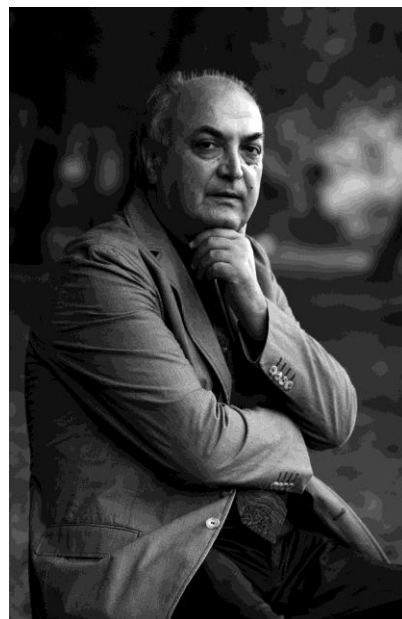

KVANTNO-HOLOGRAFSKA SVEST
(Autorizovani intervju D. Rakovića u TV emisiji Agape, Studio B, 10.04.2011,
u knjizi A. Gajšek, AGAPE ANTOLOGIJA 2, Agape knjiga, Beograd, 2015)

Kvantno-fizička paradigma omogućava proširenje osnova spoznaja – i objašnjava i uključuje fenomene i uvide koji su do skora često bili ignorisani ili negirani, jer se nisu uklapali u klasičnu (u mnogim aspektima mehanicističku) naučnu paradigmu. Ona konceptualno omogućava širi holistički pogled koji dovodi do temeljne paradigmatске promene u mnogim poljima fizike i tehnike, medicine i biologije, psihologije i filozofije, umetnosti i religije – i društva u celini. Pomenuti trend je i na liniji ponovno probuđenog naučnog interesovanja za istraživanje fenomena svesti poslednjih decenija (uz nagoveštaje pojave velike sinteze dva modusa spoznaje, indirektno-racionalnog i direktno-mističnog, u okvirima proširene kvantno-holografske paradigme) – gde uloga svakog pojedinca postaje nezamenljiva zbog uticaja i brige za kolektivno mentalno okruženje, što je svakako fundamentalno pitanje i duhovnog i građanskog morala. Čemu već punu deceniju uporno i nenametljivo doprinosi kulturna emisija „Agape“ RTV Studija B, sa sjajnim voditeljem i urednikom Aleksandrom Gajšekom i stalnim gostom akademikom Vladetom Jerotićem, uz brojne domaće i inostrane goste iz sveta religije i filozofije, nauke i medicine, kulture i umetnosti.

Dejan Raković

A.G. Poštovani gledaoci, dobro večer, gledate emisiju Agape. Naš večerašnji gost je profesor Elektrotehničkog fakulteta, gospodin Dejan Raković.

Gospodine Rakoviću, kažite nam nešto o vašoj teoriji o kvantno-holografskoj svesti, pa ćemo posle kroz tu vašu teoriju da analiziramo, kako vi to zovete, 'transpersonalne' ili 'mistične' fenomene, kao što su sinhronicitet, lucidni snovi, telepatija, telekineza, razne vrste vizija, ejdetske slike...

D.R. Sve što ste nabrojali je bizarni aspekt izmenjenih stanja svesti. U stvari on se prirodno uklapa u sliku i to u stvari daje mojoj teoriji specijalnu težinu. Mislim da svaka teorija koja pretenduje da opiše svest, mora da opiše i te egzotične fenomene, i moja teorija ih opisuje prirodno a ne na silu. U suštini ideja vezana za svest, odnosno moje modeliranje svesti, je da se u osnovi modelira slobodna volja. Slobodna volja je taj najegzotičniji fenomen.

A.G. Da li je sve predodređeno u životu ili postoji ljudska sloboda, gde i mi nešto odlučujemo.

D.R. U prirodi postoji indeterminizam, a fizički okvir koji to omogućava je kvantna fizika. I u slučaju svesti mogao bi postojati indeterminizam, pod uslovom da je svest kvantni fenomen. Tada bi negde na našem telu morao postojati neki makroskopski kvantni sistem vezan za svest. Ali to nije nervni sistem, nego akupunkturni sistem, jer se pokazalo iz mikrotalasne rezonantne terapije akupunkturnog sistema da akupunkturni sistem ima makroskopska kvantna svojstva. Tako da sam ja u svojoj teoriji povezo svest sa akupunkturnim sistemom a ne sa nervnim, iako ta dva sistema međusobno interaguju. S tim što akupunkturni sistem, pošto ima kvantnu prirodu, u suštini se ponaša kao kvantno-holografška Hopfildova mreža. Jer se pokazuje da svaki kvantni sistem ima takvu kvantno-informacionu strukturu.

A.G. Kako izgleda ta mreža?

D.R. To je neuronska mreža Hopfildovog tipa i ona je kvantno-holografška a ne klasična, što na prirodan način opisuje ulogu akupunkturnog sistema u psihosomatici. Tako akupunkturni sistem, kroz svoje makroskopsko stanje i razne psihosomatske poremećaje, kvantno-holografski preslikava te informacije na ćelijski kvantni nivo, i vremenom utiče na njihovu somatizaciju i pojavu psihosomatskih bolesti. Jer uvek se na nivou ćelijskog genoma menja morfogeneza i dolazi do somatizacije i pojave bolesti. A ćelijski nivo je kvantni, jer tu ima mnoštvo kvantnih procesa na nivou promena konformacije biomakromolekula. Dakle, postoje bar dva kvantna nivoa u organizmu (a i više, kako to sugerišu akupunkturne projekcione zone na telu), koji su kvantno-holografski spregnuti, i to pokazuje zašto akupunkturni sistem ima takav uticaj na promenu morfogeneze na ćelijskom nivou. Istovremeno akupunkturni sistem kao kvantni nema nikakvih pragovnih barijera, pa je otuda on otvoren za prijem mnoštva informacija spolja.

A.G. Vaša teorija takođe govori o toj međupovezanosti, praktično da je čitav univerzum jedan veliki kvantni hologram. Mi kao ljudska bića otvoreni smo za sve informacije koje dolaze do nas, ali ne dolaze sve do svesti već postoje filteri i barijere koje sprečavaju da sve baš bude svesno.

D.R. Tačno je, odgovor je da akupunkturni sistem zahvaljujući svojoj kvantnoj prirodi i kvantno-holografskoj povezanosti sa okruženjem omogućava razmenu informacija. U svakom slučaju ta otvorenost kvantnog sistema omogućava da mi primamo ogromnu količinu informacija spolja - ekstrasenzorno. Dakle, ne preko čula, nego kvantno. Postavlja se pitanje zašto nismo svesni te ogromne količine informacija. To je zato što postoje dva prirodna filtera koja su nas, hvala Bogu, zaštitila te ogromne poplave informacija. Da nema tih filtera mi bismo imali ogromnu količinu informacija u svakom momentu u svesti i ne bismo dobro funkcionisali kao biološka bića. Svaki predator, koji bi bio bolje prilagođen sa svojim filterima, bi nas pojeo. Ne bismo bili u stanju da preživimo i da nađemo hranu. Ne bi imali prioritete akcije. Priroda je srećom to regulisala pa je napravila dva filtera. Prvi filter je od akupunkturnog prema nervnom sistemu, gde postoji nekih pragovnih 80 milielektronvolti. Mnoge informacije koje su ispod tog energetskeg praga, a koje primamo ekstrasenzorno preko akupunkturnog sistema, na taj su način prirodno odsečene. Drugi filter je na nivou nervnog sistema gde postoji mnoštvo informacija koje uglavnom dobijamo senzorno, preko čula. Na tom nivou, svaki deseti deo sekunde, mozak automatski selektuje i pojačava jednu informaciju od mnoštva ponuđenih. Ta jedna informacija tako postaje naš svesni sadržaj. Dakle, svaki deseti deo sekunde primamo jednu pojačanu informaciju u svest. Među njima se pored senzornih potencijalno nalaze i neke ekstrasenzorne informacije koje su uspele da prevaziđu pomenuti prvi akupunkturno-nervni filter. U slučaju da neka od njih ima takvu energiju i značaj za jedinku, onda ona ima šanse da postane njen svesni sadržaj.

A.G. Kako ide ta selekcija informacija, zašto neka dospe do svesti a neka ne?

D.R. Da bi informacija savladala ovaj prvi, akupunkturno-nervni filter, mora da ima dovoljnu energiju. Da bi imala dovoljnu energiju ta informacija bi morala da se asocijativno spregne sa memorijskim stanjima na nivou akupunkturnog sistema koji imaju dovoljnu energiju. Mora prosto da bude važna za jedinku. Ono što je važno za život ima veću energiju i ima šansu da bude pojačano, da preskoči taj prvi filter. Drugi filter je taj koji odlučuje da li je ta informacija važna za jedinku. Ako je važna, ako je u pitanju neka nama bliska osoba koja je u opasnosti, onda ta informacija može biti selektirana i pojačana, i to se automatski dešava. Na primer, radeći ovaj intervju mi smo ga proglasili za prioritet. Samo ono što je bitno za naš razgovor, mi to pojačavamo. Dakle postoji voljni element u drugom filteru, ali ne i u prvom filteru gde se sve dešava nesvesno. Ukoliko je informacija bitna za nas onda se ona asocijativno vezuje za energetske jače stanja akupunkturnog sistema, odnosno svesti. U širem kontekstu, kada govorim o svesti mislim na fizički sistem koji pokriva sve nivoe svesti (normalno svesno, normalno nesvesno, podsvesno, kolektivno nesvesno itd).

A.G. Predlažem da krenemo da analiziramo te misteriozne, transpersonalne fenomene. Kažite nam šta je to sinhronicitet? To je termin koji je ustanovio Karl Gustav Jung.

A.R. Sinhronicitet je fenomen koji je uveo Jung, i pokušao zajedno sa nobelovcem Paulijem, čuvenim fizičarem koji je ostavio veliki pečat u ranoj fazi kvantne mehanike, da objasni šta je sinhronicitet na nivou kvantne teorije. Međutim, u tom momentu vreme nije bilo sazrelo za tako nešto, ali je sinhronicitet prepoznat kao fenomen. Jung je bio genijalni psiholog, inače Frojdov učenik, ali je shvatio da postoje mnogi fenomeni na nivou kolektivne svesti i kolektivno nesvesnog. Osobe su međusobno

povezane na nivou kolektivne svesti, u današnjem žargonu postoji neka kvantna spletenost između osoba. Ukoliko osobe imaju mentalne adrese jedna na drugu one mogu da razmenjuju informacije u tim prelaznim stanjima svesti. Posebno ističem prelazna stanja svesti, zato što mentalno adresiranje u tim stanjima, prema mojoj teoriji u suštini je povezano sa otvaranjem prostorno- vremenskih tunela između te dve osobe. One mogu da budu na taj način povezane i da se razmena informacija između njih stalno osvežava. Osobe koje su povezane vrlo često imaju informaciju o istim stanjima, i to je ono što je Jung zapazio kao sinhronicitet.

A.G. Koje primere iz života je navodio Jung objašnjavajući sinhronicitet?

D.R. Majka i dete mogu biti povezani, braća i sestre, blizanci. Znači osobe koje su inače emocionalno bliske, one pojačavaju informacije o stanju one druge osobe. Izgleda u stvari kao da su one sinhronizovane. U sinhronicitetu te osobe su svesne nekih informacija kojih inače, preko čula, ne bi mogle da budu svesne. Ja u stvari vidim to kao manifestaciju povezanosti i sa jedne i sa druge strane, kao nešto što dobija prioritet kod obe osobe i onda one osveščavaju istu informaciju, i onda se to ispoljava kao jedan misteriozni fenomen. Tako dve osobe koje su prostorno udaljene istovremeno su i svesne šta se dešava sa onom drugom osobom. To se prirodno objašnjava u okviru moje teorije. Ta povezanost je kvantno-gravitacione prirode, i otvaranje prostorno vremenskih tunela je posledica ekvivalentnosti inercijalnih i gravitacionih ubrzanja. Inercijalno ubrzanje koje se pojavljuje prilikom odvajanja svesti od tela je jako veliko, a po principu ekvivalencije takva ubrzanja su ekvivalentna veoma snažnim gravitacionim poljima. U takvim poljima se pak predviđa otvaranje prostorno-vremenskih tunela. To su Anštajn-Rozenovi tuneli, predviđeni pre više od 90 godina. Pokazano je, međutim, da se ti tuneli veoma brzo zatvaraju. Nema vremena da bilo koja informacija, nijedan foton, prođe kroz tunel. Takvo je stanje teorijski trajalo sve do pre dvadesetak godina, kada je američki profesor Torn sa saradnicima pokazao da se ti tuneli mogu i stabilizovati takozvanom egzotičnom materijom, odnosno kvantnim fluktuacijama u vrlo snažnim gravitacionim poljima (egzotično u stvari znači da imaju antigravitaciona svojstva). Ona zbog toga odbija zidove tunela da se ne zatvore i omogućava da se tuneli stabilizuju.

A.G. Dok ste govorili o sinhronicitetu, kao da ste opisivali telepatske fenomene.

A.R. Većina transpersonalnih fenomena u osnovi se svodi na tuneliranje u prelaznim stanjima svesti, mentalno adresiranje na nešto, što može biti osoba, može biti predmet, događaj čak i u budućnosti i u prošlosti. Prostorno-vremenske barijere u tim tuneliranjima se narušavaju.

A.G. Govorite stalno da se to dešava u prelaznim stanjima svesti. Šta su prelazna stanja svesti?

A.R. Prelazna stanja svesti se dešavaju u trenucima kada se naša svest delimično odvajaju od našeg tela. U istočnjačkoj tradiciji je poznato da se u tim momentima odvajaju takozvano astralno telo, a da između astralnog tela i tela postoji tunel koji ih povezuje. Astralno telo je deo jonske strukture našeg akupunkturnog sistema i njegovog kvantnog elektromagnetnog polja, što u stvari obezbeđuje da svest postoji i kada se dislocira van tela, kao recimo u kliničkoj smrti. U kliničkoj smrti osobe se sećaju svega iz perspektive izvan tela, recimo da su detektovale sve ono što se dešavalo na operacionom stolu ili

prilikom reanimacije. U suštini taj tunel je prostorno-vremenski (wormhole). Tunel je od vitalne energije, ispunjen je egzotičnom materijom koja omogućava da se on stabilizuje, a vitalna energija omogućava da ta veza postoji između astralnog i fizičkog tela (ukazujući na egzotične transpersonalne manifestacije vitalne energije).

A.G. Postoji takođe jedan fenomen koji je vezan za budno stanje a zove se ejdetske slike.

A.R. Postoje dva tipa ejdetskih slika, jedan je statički a drugi je dinamički -promenljiv. Kao kuriozitet pomenuću Nikolu Teslu. Tesla je bio majstor kontrole dinamičkih ejdetskih slika. Sva svoja otkrića je dobijao u meditativnom stanju dinamičke kontrole ejdetskih slika bez ikakvih formula, iako je Tesla studirao elektrotehniku i poznao Maksvelove jednačine koje su se pojavile u to vreme (ali je mali broj ljudi tada znao da ih rešava, pošto je bila potrebna specijalna matematika za njihovo rešavanje). Tesli to nije bilo potrebno, on je u svojoj svesti postavljanjem pitanja dobijao odgovore u formi mašina koje su mu se javljale u jasnim slikama. Tesla je u stvari dobijao gotove odgovore.

A.G. Odakle je dobijao odgovore?

D.R. Odgovore je dobijao sa nivoa kolektivne svesti. To je moja teorijska interpretacija. Kolektivna svest se ponaša kao jedan džinovski kvantni sistem, kvantno-holografška Hopfildova neuronska mreža, gde su sve informacije sadržane i samo treba da pristupimo tim informacijama.

A.G. Postoji li izvoriste svih tih informacija?

D.R. Izvoriste informacija je samo kvantno polje univerzuma, jer nosi informacije o univerzumu kao celini. Tu su sadržane informacije o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Sva pitanja i odgovori su tu. Tesla se mentalnim fokusiranjem na svoja naučna istraživanja praktično povezivao sa odgovorima na nivou kolektivne svesti, odakle je i dobijao te informacije. Tesla je pokazao kako je moguće kontrolisati fenomenalnu kreativnost. Takvu kreativnost, kao Teslinu, nemamo u istoriji nauke. On je najkreativniji naučnik, pronalazač, koji je pokazao kako je moguće kontrolisati i koristiti kreativnost u izvornom vidu. Platon bi taj izvor nazvao svetom ideja. U suštini Platon je govorio o istoj stvari i do takvih uvida je dolazio u svojim izmenjenim stanjima svesti, jer je bio iniciran u antičke misterije.

A.G. Zato je Tesla rekao: "Kada nauka počne da izučava nefizikalne pojave, za deset godina napredovaće više nego za sve vekove do sada".

D.R. Tesla je bio potpuno svestan tog potencijala. Možemo li da zamislimo civilizaciju u kojoj bi svako bio Tesla?

A.G. Možemo li to da zamislimo?

D.R. Možemo da zamislimo, zašto da ne. Teslin dar je delimično prirodan a delimično indukovano njegovom teškom bolešću. On je neposredno pošto je počeo da dobija prvi put vizije, bio teško bolestan tokom boravka u Budimpešti. Jedva je preživeo. Izgleda da je bolest u stvari bila rezultat intenzivnih mentalnih napora da napravi prodor za kojim je tragao, indukcijom motorom, i doživeo je težak

nervni slom. Njemu se izgleda podigla takozvana kundalini energija, tako da su mu se otvorile sve čakre.

A.G. Tesla je rekao da su mu se tada maksimalno pojačala sva čula i da je mogao da čuje voz na udaljenosti od nekoliko kilometara. Nije mogao ni da spava.

D.R. Tesla je srušio filtere koji su ga prirodno štitili: nervni i akupunkturni sistem. Podigao je kundalini energiju prerano, nekontrolisano, inače u jogi to rade kontrolisano, tako da Teslin put nije bio najbezbolniji. Ako bismo hteli da iskoristimo Teslinu kreativnost, onda bi trebalo da koristimo bezbolniji put. Buđenje kundalini energije je u stvari otvaranje čakri, što rade praktičari joge. Kada se otvore te čakre postanemo otvoreni za transpersonalne interakcije i osvešćujemo ih. Istovremeno pojačava se energija vitalnog sistema pa ekstrasenzorno dobijene asocijativno-spregnute informacije automatski preskaču prvi filter. A bitno je i da sada drugi filter u mozgu kontroliše te informacije i da daje prioritet onome što je bitno za neko otkriće.

A.G. Profesore, malopre ste pomenuli kliničku smrt, odnosno iskustva bliska smrti i tu postoji gotovo jedinstvena percepcija ljudi koji su to preživeli da ulaze u tunele, gde se pojavljuje snažna bela svetlost pa čak i susreti sa nekim bićima koja su karakteristična za lokalne tradicije umirućeg.

D.R. Ti fenomeni koje pominjete su takođe dokumentovani, ima više knjiga koje su napisane na tu temu. Informacije koje su te osobe saopštavale nakon kliničke smrti pokazuju to da one nisu halucinirale. Poznata je ona priča da pacijent nakon operacije prepričava sve što se desavalo na operacionom stolu dok je bio u kritičnom stanju. Postoje četiri tipa reanimacije i svaki pacijent koji je oživljavao je tačno znao koji je tip reanimacije na njemu primenjen. Ne postoji šansa da su to mogli slučajno da pogode. Sa druge strane opisuju prolazak kroz tunel, što je u stvari prostorno-vremenski tunel (wormhole), i na kraju tunela postoji jedna svetlost, zapravo spiritualno biće, koje oni interpretiraju kao osnivače religijskih tradicija gde su rođeni i vaspitani. Očito da u nama postoje mentalne adrese na osnivače religijskih tradicija, tako da nije sve jedno u kojoj tradiciji je čovek rođen i ne treba da beži iz te tradicije jer je to utisnuto u nama. Očito je da smo mi spiritualna bića čim su u nama utisnute te mentalne adrese. Po pravilu se pokazuje da osobe koje su prošle kroz kliničku smrt a potom reanimirane, posle kontakta sa tim spiritualnim bićem prošle kroz retrospektivu života, gde im je ukazivano na greške koje su činili. Te osobe su u kasnijem životu postajale bolje. One su se vraćale u život jer su dobile informaciju da je za njih prerano da odu iz fizičkog života. U jednom čuvenom medicinskom casopisu, Lanset, objavljen je rad holandskih istraživača koji govori o statistici takvih iskustava kod reanimiranih osoba posle srčanog udara.

A.G. Tokom kliničke smrti postoji fenomen da se u par sekundi čoveku prikaže čitav njegov život, kao na filmskom platnu.

D.R. Tako je, to je posledica kvantno-holografskog procesiranja informacija. Ono je drastično brže od klasičnog procesiranja informacija u našem mozgu, i za nekoliko minuta koliko traje klinička smrt (a ne može da traje duže jer bi došlo do trajnih oštećenja mozga) ima se utisak da je proživljen čitav život sa svim detaljima.

A.G. Pojedini ljudi su imali iskustvo gledanja sa visine sopstvenog tela koje se nalazi na operacionom stolu i kako se lekari bore za njegov život. Posle reanimacije ovi ljudi bili su u mogućnosti da čitavo iskustvo prepričaju.

D.R. Tako je, naš sistem vezan za svest, dislociran izvan tela, je u toj situaciji jedan kvantni senzor, koji prosto ekstrasenzorno percipira okruženje. Potom je ta informacija pojačana i osoba se seća takvog događaja.

A.G. Professore, u toku priče pomenuli ste ukidanje gravitacionog polja, pa bi bilo dobro da kažemo nešto o fenomenu telekineze ili psihokineze, kako vi to zovete. Molim vas recite kako je taj fenomen moguć, sa osvrtom na priču iz medija o malom dečaku iz Vlasotinca koji ima tu vrstu sposobnosti da se metalni predmeti lepe za njegovo telo.

D.R. Za telo dečaka lepi se i metali i nemetali. To ukazuje na činjenicu da nije u pitanju elektromagnetna interakcija. Prema mojoj teoriji, u prelaznim stanjima svesti otvara se tunel, po pravilu iz čakri. Srčana, grlena i čeona čakra su mesta odakle se otvara taj tunel i svest se upravo tu odvaja od tela. Kod ovog dečaka očito da je u pitanju jaka vitalna energija koja se nalazi u srčanoj čakri. Dečakova vitalna energija zahvaljujući tome omogućava prisustvo egzotične materije u tom tunelu, i kada se u blizini tih čakri postave predmeti ta egzotična materija poništava dejstvo gravitacionog polja. Iako na prvi pogled izgleda da su zalepljeni, predmeti zapravo lebde u neposrednoj blizini dečakove kože.

A.G. Mislite da predmeti ne dodiruju njegovo telo?

D.R. Ne, dodiruju, u blizini dečakovog tela oseća se prisustvo egzotične materije na ulazu u tunel neposredno u srčanoj čakri, dok je izlaz iz tog tunela u nekoj prostorno-vremenski dislociranoj tački. Malo dalje izvan dečakovog tela ne oseća se ulaz u tunel, i prostorno-vremensko okruženje ponaša se kao normalno gravitaciono polje. Međutim, postoje takođe i drugi eksperimenti psihokinetičkih fenomena koji su rađeni u Rusiji, u kojima predmeti mogu da lebde i da se pomeraju izvan tela, po želji osoba koje su kontrolisale taj proces. Objašnjenje za to je da su te osobe bile praktično mentalno adresirane na lokaciju tog predmeta izvan tela, gde je izlaz iz tunela koji njihova svest pravi sa manifestovanim antigravitacionim prisustvom egzotične materije. To može da objasni fenomene telekineze, što do sada nije imalo prirodno objašnjenje.

A.G. Telekineza se radi svesno, sa namerom, kao što smo mogli da vidimo u filmu Emira Kusturice „Dom za vešanje“. Ali dečak iz Vlasotinca nema svesnu nameru da privlači predmete. Kako se to dešava?

D.R. Taj dečak ima veoma jaku vitalnu energiju i prirodna isceliteljska svojstva. Zahvaljujući jakoj vitalnoj energiji njegov kanal je sa povećanom koncentracijom egzotične materije. Kod svakog od nas se otvaraju prostorno-vremenski tuneli, ali relativno je mala vitalna energija a onda je i mala količina egzotične materije, tako da se efekat ovog tipa slabo oseća.

A.G. Kažite nam nešto o fenomenu isceljenja. Kako je moguće da neko na daljinu utiče na vaše zdravstveno stanje? Kazu da postoje ljudi koji imaju sposobnost gotovo rendgenskog vida, gde sa velikom preciznošću ukazuju na kritične tačke u ljudskom organizmu.

D.R. U pitanju su osobe koje imaju ili prirodan, ili vežbanjem razvijen dar ekstrasenzorne percepcije i mogućnost da usmeravaju vitalnu energiju prema bolesniku. U istoriji je zabeleženo mnoštvo slučajeva koji opisuju iscelitelje koji su imali te moći. Danas isto ima iscelitelja, da pomenemo recimo Džunu u bivšem SSSR-u, danas je jedan od najpopularnijih Erik Perl iz Amerike koji isceljuje i ispravlja čak i deformitete. Imali smo i Daskalosa sa Kipra koji je mogao da isceljuje na daljinu. Imate i reiki majstore koji isceljuju i na daljinu i na blizinu. Daskalos je govorio da se on koordinira sa pacijentom. U stvari on se mentalno adresirao na pacijenta, protunelirao svoju svest na pacijenta i onda je prenosio deo svoje vitalne energije i tako vršio popravku vitalne energije pacijenta.

A.G. Profesore, recite nam nešto o prekogniciji. Pomenuli ste da, kada se uđe u izmenjena stanja svesti, moguće je videti prošlost, sadašnjost i budućnost, a to se naslanja na priču o tome da li postoji slobodna volja i na koji način čovek može da je manifestuje. Kako se objašnjava fenomen da neko može da predvidi šta će se dogoditi u budućnosti?

D.R. Prekognicija je praktično povezana sa tuneliranjem svesti u neku prostorno-vremensku tačku kolektivne svesti koja se još uvek nije realizovala. Prosto se kontaktira sa određenom tačkom u prostoru i vremenu kolektivne svesti i dobija informacija o potencijalnoj budućnosti. To ne mora da znači da će se ta situacija realizovati, ali ima najveću verovatnoću da će se realizovati ako se u međuvremenu ne promene granični uslovi. Srećom, mi možemo praktično reprogramirati kolektivnu svest, a kolektivna svest je povezana sa tim događajem, tako da to najčešće služi kao upozorenje.

A.G. A kako može?

D.R. Najjednostavniji način je molitvom da se promeni taj događaj. Molitvom koja je artikulisana u klasičnom religijskom smislu, molitvom upućenom Bogu da bi se reprogramirali događaji, kojom moraju da se aktiviraju i spiritualne strukture koje su posrednici u toj komunikaciji da unesu nove granične uslove koji su na nivou kolektivne svesti, koji će uticati na promenu sleda događaja. Ja bih to nazvao Božjom milošću. Taj mehanizam mi možemo molitvom da pobudimo, ekscitiramo spiritualne strukture da utičemo na budući razvoj događaja, na promenu onoga što je inače predeterminisano u okviru kvantno-holografske kolektivne svesti. Evolucija kolektivne svesti je upravljena Šredingerovom jednačinom koja je deterministička, i na koju ne možemo uticati. Ali mi granične uslove, koji određuju postojeće stanje kolektivne svesti, u nekom potonjem trenutku možemo da promenimo molitvom, što je indeterministička manifestacija slobodne volje. To je sjajan primer velikog, fundamentalnog značaja molitve, kao manifestacija naše najveće slobode!

A.G. Vi tvrdite da je molitva za neprijatelja najvažnija, sto hrišćanstvo propoveda već 2000 godina. Vi to povezujete i sa našim akupunkturnim sistemom i našim čitavim zdravstvenim stanjem. Ako smo mi u nekoj zavadi, svađi ili nesporazumu sa nekom osobom to prosto ostaje u nama kao informacija, iako

toga nismo svesni. Ova informacija će se, ako se molitvom ne zaleći, jednoga dana somatizovati i prerasti u bolest u našem telu.

D.R. Tako je, i utiče na razvoj događaja i za nas i za naše okruženje, našu decu, potomke. Kroz brigu za potomke mi prenosimo i sva naša opterećenja, tako da oni na kraju takođe plaćaju, na prvi pogled ni krivi ni dužni. Ali zašto molitva za neprijatelja? Zato što možemo da reprogramiramo onu porciju kolektivne svesti koja je povezana sa nama, a to su najčešće sukobi sa neprijateljem. Ja vidim milosrdnu molitvu, praštanje, kao najvažniji aspekt molitve. Čak bih rekao da je važnije od pokajanja, jer je na spiritualno višem nivou. Kada si u prilici da nekome uzvратиš, tada je najbolje oprostiti, tada sve zavisi od tebe. Kada treba da se pokaješ, to već zavisi i od drugih. Možda nisi zaslužio da ti se po n-ti put omogući da se pokaješ. Količina pokajanja ima ograničenje ako čovek stalno pravi iste greške, onda se molitva ne aktivira.

A.G. Po vašoj teoriji, molitva za neprijatelja je toliko svemoguća, da može da probije blokade i akupunkturog i nervnog sistema i da utiče na onoga za koga se molimo. Molitva ukida prosto te blokade.

D.R. Tako je, to je dobra poenta. Molitva ukida blokade na nivou naše svesti, odnosno akupunkturog sistema. Time u stvari omogućava da se pokrene proces isceljenja, jer najčešće ustvari mi nesvesno imamo auto-sabotaže kao vid samokažnjavanja ili kažnjavanja okruženja.

A.G. Mislite da je i bolest vid samokažnjavanja i kažnjavanja okoline?

D.R. Najčešće je to jedan bizarni aspekt, to nije psihopatološka situacija. Ne bi mogli da kažemo da je cela civilizacija poremećena, ali jednostavno je to tako. Imate situacije da iscelitelji mogu da pomognu nekim osobama a nekima ne, zato što te osobe ne žele da im se pomogne. Dakle, imaju blokade. Kada shvate da imaju blokade, odnosno kada kroz molitvu uklone te blokade, onda isceljenje krene. Molitva je u osnovi transpersonalna.

A.G. Kao još jedan od transpersonalnih fenomena izdvojili ste psihometriju. Šta je to psihometrija?

D.R. Ekstrasensi mogu, držeći određeni predmet u ruci, da kažu sve o vlasnicima predmeta. Zašto je to tako? Zato što vlasnik predmeta, držeći ga, utiskuje u njega svoje polje i informaciju svoga polja.

A.G. Koje sve informacije se prenose i mogu da se vide?

D.R. Sve informacije o vlasniku predmeta su prenosive. U predmetima se nalaze mentalne adrese prethodnih vlasnika. Ekstrasens može selektivno da prilazi tim adresama i da se transpersonalno povezuje sa bivšim vlasnicima. Ako je predmet arheološka iskopina, ekstrasens može da kaže iz kog perioda datira. Pokazalo se da su mahom velika arheološka otkrića bila psihometrijska. Ta otkrića su bila datirana zahvaljujući tome što su se u arheološkim grupama nalazili i ekstrasensi koji su imali sposobnost psihometrije.

A.G. Neki ljudi smatraju da se budućnost arheologije nalazi u psihometriji.

D.R. Talbot je rekao da je arheologija 20. veka psihometrijska, jer je imao informaciju da su sve grupe arheologa velikih nalazišta, kao svoje članove imali ekstrasense koji su imali sposobnost psihometrije.

A.G. Ti ljudi su imali sposobnost da izračunaju starost određenih predmeta sa istom preciznošću kao što čini savremena nauka putem radioaktivnog ugljenika.

D.R. Da, zato što su dobijali ekstrasenzorno informacije o prethodnim vlasnicima predmeta. Ekstrasensi su davali informacije kao da su imali direktan kontakt sa tim periodom. Kao što smo rekli da na nivou kolektivne svesti postoji mogućnost komunikacije sa nekim budućim događajima ili sa nekom osobom koja živi sada, tako može i u prošlosti.

A.G. Profesore Rakovicu, precizirajte koje sve informacije su dostupne ekstrasensima? Da li mogu da saznaju kako su se te osobe zvale, čime su se bavile?

D.R. Praktično mogu sve. Jednostavno kao da stupe u kontakt sa svešću onoga ko je držao taj predmet u ruci. To je psihometrija u suštini. To isto važi i za postavljanje dijagnoza od strane ekstrasensa. Kod Talbota u knjizi je opisano kako neki ekstrasensi preslikaju svoju svest na svest klijenta, odatle pakupe sve informacije, i potom ih pojačavaju i izlistavaju. Drugi ekstrasensi kažu da imaju utisak kao da gledaju padajući meni kod računara.

A.G. Profesore, mi smo stigli do kraja emisije. Hvala vam.

(2011)